

LEKKER BUITEN

Weer of geen weer: de kinderen van bso Struin uit Nijmegen zijn (bijna) altijd buiten. 'Onze filosofie luidt: slecht weer bestaat niet, slechte kleding wel.' TEKST FEMKE VAN DEN BERG FOTO'S WILBERT VAN WOENSEL, FEMKE VAN DEN BERG

OVER STRUIN

Struin verzorgt buitenschoolse opvang in de natuur voor ongeveer 150 kinderen uit drie Nijmeegse wijken. De kinderen worden door pm'ers opgehaald bij verschillende scholen en vertrekken dan met de groepsfiets (bestemd voor een pm'er, acht meetrappende kinderen en drie kleintjes) of bakfiets naar een nabijgelegen bos, rivierstrandje, polder of stadspark. Daar doen ze allerlei activiteiten, zoals tikkertje, jam maken, kampvuur aanleggen, vissen met schepnetjes, beestjes zoeken, hutten bouwen, paddenstoelen bekijken,

kastanjes poffen, sneeuwpoppen maken. Ze zijn in principe altijd buiten bezig. 'We adviseren ouders om de weersverwachting te bekijken en passende kleding mee te geven, bijvoorbeeld mutsen, handschoenen en sneeuwlaarzen in de winter', vertelt pm'er Merlijn Tarenskeen.

'Als je je goed kleedt, kun je eigenlijk altijd buiten zijn. Alleen bij onweer of een weeralarm van het KNMI zoeken we beschutting in een van onze schuillocaties, zoals een lokaal van een basisschool. Ook wordt in de Ooijpolder een huisje gebouwd op ons eigen Struinland, met daaromheen een moestuin en themahoekjes, bijvoorbeeld over de diverse plantensoorten in de polder.' Bij Struin werken circa vijftien pm'ers, het merendeel hoogopgeleid (hbo). Medewerkers volgen cursussen bij natuurorganisatie IVN en ze krijgen allemaal een training 'omgaan met grote grazers'. Struin heeft het EKO-keurmerk; alle tussendoortjes zijn biologisch. Kinderen nemen wel hun eigen boterhammen mee van thuis. In 2012 won Struin de Groene Giraf, de prijs voor de meest duurzame bso van Nederland.

MIRA ENGEL (11)

'Vroeger zat ik op een gewone bso. Dat vond ik best wel saai. Als het maar een beetje regende, gingen we direct naar binnen. Waarom, dacht ik dan. Regen is toch helemaal niet erg! Bij Struin trekken we gewoon een regenbroek aan en doen we onze capuchon op. En dan mogen we lekker verder spelen. Meestal ga ik dan wel wat meer in de bosjes en niet in het open veld, want daar word je wel heel erg nat als het regent. We verzinnen hier van alles. Samen met mijn vriendinnen en mijn broertje Amiel speelden we laatst het NOS Journaal na. We verzonnen zelf allemaal filmpjes. Zo had Amiel de PvdR opgericht, de Partij van de Rechtvaardigheid. Andere kinderen waren de ministers. Struin heeft verschillende locaties. Het hangt van het seizoen af waar we heen fietsen. Zelf vind ik het leuk om in de lente en zomer naar de Groenlanden in de Ooijpolder te gaan. We plukken appels, de jongens houden pruimengevechten en we klimmen in bomen; daarmee heb ik wel eens schaafwonden opgelopen. Bij warm weer gaan we zwemmen in de Bizonbaai. Daar is geen stroming en mag ik tot mijn navel het water in. In de Waal mag ik tot aan mijn knieën. Wat ook heel leuk is: als Merlijn voorleest uit *Wild verliefd*, over liefde bij dieren. Of als we met het winterfloraboek werken. Daarin staat een stappenplan, waarmee je planten kunt herkennen.

Als het echt te koud is, gaan we naar de hutjes in het Spiegelbos, in de buurt van school. Zulke hutjes bestaan vooral uit takken, boomstammen en hooi. Daar is het ook heel gezellig.'

*Meestal blijven mijn kleren niet zo schoon.
Dat hoeft hier gelukkig ook niet'*

BANJEREN

JANNES LENKENS (8)

'Op dinsdag, woensdag en vrijdag ga ik naar Struin, omdat mijn ouders dan werken. Van te voren vraag ik me soms af wat we bij Struin gaan doen en of ik het wel leuk zal vinden. Ik weet niet waarom ik daarover nadenk, want ik vind de activiteiten bijna altijd heel erg leuk. Heel af en toe wil de leiding dat ik meedoe aan iets waar ik geen zin in heb. Dan kan ik wel even boos worden of zeuren, maar dat duurt meestal niet lang.

Het liefste speel ik met de andere kinderen. Sommigen ken ik van school, ook al zitten ze niet in mijn klas. Af en toe maken we samen met de leiding een vuur buiten en gaan we brood bakken of pizza. De leiding neemt dan deeg mee en vormpjes. Het is meestal best wel snel klaar en heel erg lekker!

Als het regent, kunnen we jammer genoeg geen vuur maken. Vaak ga ik dan onder een boom zitten. Toen ik kleiner was, sprong ik ook wel eens in de plas-sen rond. Maar dat doe ik nu eigenlijk niet meer. Toch blijven mijn kleren meestal niet zo schoon. Dat hoeft

ook niet hier, gelukkig. Vandaag heb ik weer groene vlekken op mijn broek.

Weet je waar ik niet van houd? Van harde geluiden. Soms ben je wel in de natuur, maar zit je toch nog in de buurt van een weg. Als je dan bijvoorbeeld ineens een motor over de dijk hoort gaan, dan vind ik dat echt ver-velend. Maar gelukkig gebeurt dat niet de hele tijd.'

TESS VAN ALFEN (4)

'Op maandag en vrijdag ga ik altijd naar Struin. Soms mag ik op de grote fiets en trap ik mee, maar ik zit ook vaak in de bakfiets. Dan hoef je zelf niet te trappen. Als we de fiets ergens parkeren, gaan we daarna meestal ook nog een stuk lopen. Dat vind ik niet zo leuk, want dan word ik een beetje moe. Gelukkig hoefde ik van-daag niet zo veel te lopen; ik zat op een paard! Van-morgen zijn we op een manage geweest, omdat het nu Krokusvakantie is. Voor-taan wil ik graag op een paard, als we weer een keer ver moeten lopen. Dat is fijner.

Twee van mijn vriendin-netjes gaan ook naar Struin. Ik vind het fijn om samen buiten te spelen. Ook met Moos, die woont dicht bij mij. Ik kijk meestal wat de andere kinderen doen en als ik dat leuk vind, dan doe ik mee. Bijvoorbeeld hutten bouwen of in bomen klimmen. Ik ben een keer héél hoog in een boom ge-klimmen. Dat durf ik best! En toen via een tak weer naar beneden gegleden. Je moest een beetje bukken, want anders stootte je je hoofd.

Ik speel ook vaak politieagent. Dat doe ik op school en soms ook bij Struin. Maar bij Struin heb je minder boe-ven, dat is wel jammer... Later word ik zelf politieagent. En ook mama.'

